

Pusty grób Jezusa

1. Przy okazji przeżywania różnych ważnych rocznic stajemy nad grobami rodzinnymi, miejscami pochówku bohaterów wiary: świętych i męczenników; nad grobami bohaterów walki o niepodległość narodu; uczonych i twórców kultury. Swoiste „rekolekcje” można przeżyć nawiedzając cmentarze na warszawskich Powązkach, w Laskach czy Palmirach. Nagrobne kamienie, krzyże, wypisane sentencje, wymownym milczeniem napominają i napełniają duszę przechodnia głęboką zadumą.

2. Jest na świecie jeden grób, pusty grób Jezusa z Nazaretu, położony na jerozolimskiej Golgocie, który przez wieki spełnia przepowiednię Chrystusa: „Jeżeli ci umilkną, kamienie wołać będą” (Łk 19,40). **Pusty grób Jezusa jest pierwszym ogniwem głoszenia orędzia paschalnego**, fundamentalnej prawdy chrześcijaństwa o zmartwychwstaniu Chrystusa. Po śmierci na krzyżu, udokumentowanej przez rzymskiego setnika przebicciem boku, Jezus został pochowany w Wielki Piątek nieopodal miejsca kaźni i śmierci, w grobowcu Józefa z Arymatei. W Wielką Niedzielę o świcie trzy niewiasty nawiedziły grób i nie znalazły w nim ciała Jezusa, a „dwaj mężczyźni w lśniących szatach” (Łk 24,4) oznajmili, że „nie ma Go tutaj; zmartwychwstał” (Łk 24,6). Powiadomieni o tym apostołowie Piotr i Jan przybiegli i ujrzeli pusty grób z leżącymi w nim pogrzebowymi płótnami i chustą. Na ten widok apostoł Jan „ujrzał i uwierzył” (J 20,8) w zmartwychwstanie Pana. Pusty grób sam w sobie nie jest bezpośrednim dowodem na zmartwychwstanie Jezusa; nieobecność ciała można by wyjaśnić inaczej (por. KKK 640), na przykład: przelożeniem w inne miejsce, jak sądziła przez chwilę Maria Magdalena (J 20,13) lub celową kradzieżą ciała przez uczniów Jezusa, jak to z kolei rozgłaszali zakłopotani członkowie Sanhedrynu (Mt 28,11-15). Na przestrzeni wieków powstało jeszcze wiele innych hipotez, usiłujących pozbawić fakt pustego grobu mocy dowodowej na zmartwychwstanie Jezusa, jak hipoteza letargu lub zapadnięcia się ciała w szczelinę pękniętej skały podczas trzęsienia ziemi. Tej ostatniej hipotezie przeczy obecność płócien w grobie, które przylegały szczelnie do ciała pogrzebanego Jezusa, a urzędowe stwierdzenie śmierci przez straż rzymską, czuwającą przy skazańcu aż do przebiccia boku włócznią, wyklucza możliwość pozostawiania Jezusa w stanie letargu.

3. Pusty grób Jezusa stał się bulwersującą zagadką dla apostołów, niewiast, szczególnie zaś dla tych, którzy dołożyli wszelkich starań, by uśmiercić Nazarejczyka i w ten sposób wyciszyć i wygasić jego mesjańskie orędzie, ogłaszające nadejście zbawienia. **Pusty grób Jezusa jest faktem historycznym**, ale wyjaśnienie tego faktu i jego interpretacja mogą być wielorakie. Nie wskazywałby on jednoznacznie na cud zmartwychwstania, gdyby zabrakło określanych mianem chrystofanii spotkań Zmartwychwstałego z wybranymi ludźmi. Ich **świadczenia w powiązaniu z faktem pustego grobu stały się argumentem za historycznością faktu zmartwychwstania Jezusa** (por. KKK 643). „Dla ludzi dobrej woli odkrycie [pustego grobu] stało się pierwszym krokiem ku uznaniu «faktu» Zmartwychwstania jako prawdy, której nie można odrzucić” (*Jan Paweł II, Katecheza o pustym grobie z 1 lutego 1989 r.*).

Przeżywając corocznie Święte Triduum Paschalne, a nawet każdą Mszę świętą, która jest uobecnieniem śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, powinniśmy ustawicznie ożywiać naszą wiarę w zmartwychwstanie Pana i być zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od nas uzasadnienia tej nadziei, która w nas jest (por. 1 P 3,15).

4. **Zapamiętajmy: „Pusty grób i leżące płótna oznaczają, że ciało Chrystusa dzięki mocy Bożej uniknęło więzów śmierci i zniszczenia; przygotowują one uczniów na spotkanie Zmartwychwstałego”** (KKK 657). **Ów grób jest „niemyim świadkiem centralnego wydarzenia ludzkiej historii: Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. Przez niemal dwa tysiące lat ten pusty grób świadczył o zwycięstwie Życia nad śmiercią”** (*Jan Paweł II, Homilia w bazylice Grobu Pańskiego z 26 marca 2000 r.*).

Ks. Ireneusz Wrześniński